

Er metaforene et problem?

//]]]]>]]>

Fungerer metaforer som barrierer for dialog mellom ulike disipliner? (Illustrasjon: iStockphoto)

Vitenskapelige og filosofiske modeller gjennomsyres av metaforer. Men er det

problematisk?

Dette var tema da Senter for tverrfaglig kjønnsforskning nylig inviterte til seminaret [«Metaforer i kryssild: Gener som løper løpsk og ord som forhekser»](#).

Metaforene åpner opp nye forestillingsverdener, men fungerer de også som barrierer for en dialog disiplinert imellom, heter det i en artikkel om seminaret på [forskning.no](#). Spesielt fremheves metaforer knyttet til kjønn og biologi.

– Kjønn er et velegnet case når man skal undersøke transport av kunnskap mellom naturvitenskap og samfunns- og kulturvitenskap.

– Begge parter vil rimeligvis ha et ord med i laget om hvordan kjønn blir til og blir forstått, sier kjønnsforsker og psykologiprofessor ved Universitetet i Oslo, Hanne Haavind.

Filosof Lars Fr. H. Svendsen tok for seg biologen Richard Dawkins' bok *Det egoistiske genet*. Svendsen mener «det egoistiske genet» er et eksempel på en metafor som har «løpt løpsk» etter at den nådde et bredere publikum.

– I vanlig språkbruk forstås egoisme moralsk, og det handler om motiver. Mange har derfor tolket Dawkins dit hen at han mener at genene har egoistiske motiver.

– Men Dawkins tillegger selvfølgelig ikke genene motiver eller moral, hos ham betegner egoisme virkningen av prosessen der gener «konkurrerer» med hverandre for å videreføres. Genene som overlever er «egoistiske» nettopp fordi de overlever, forklarer Svendsen.

Les mer om seminaret på [forskning.no](#).